

جرا ترامپ به تشدید تنش با روسیه روی آورد؟...۴

ای مردم مصر، ای مردمان سرزمین کنانه! بدانند
که الله سبحانه و تعالی از شما باخوستا خواهد
برد؛ باخوستا از غزه، از مرزهای بسته شده بر
روی اهلش و از سکوت همدستان در این محاصره
و گرسنگی، پس برخیزید و حصار را در هم شکنید.
غزه امروز نه فرهاد مدبری می خواهد و
نه تنها کاروان های امدادی که تشنه لشکرهاست؛
شکریهای که پیدا خیزند تا یار را راه کرده و
از پیوه پاک سازند. «هذا بلاغ لئلاسی ولینبوا»
و تعالوا انما هو ا لة واحد و لیدکنوا لوالی الا اله
«این ابلاغ است برای مردم تا بدان بیم داده
شوند و بدانند که جز او خدایی یگانه نیست و
تا خردمندان نبند گردند»

استاد عبد اللہ زید

اه از این حیانت که در دش قلب را می‌شکافد و
 بر جان ستم‌خیز از رنج گریخته، زندان و تازیانه
 مردم ستم‌خیز مبارک و از جمله مردم عرصه
 فاطمه، از اسلام یاری می‌طلبید برای نصرت
 و آزادشان، زیرا برادرِ اسلامی بر مسلمانان
 واجب می‌کند که از ستم‌خیزان خود دفاع کنند.
 سیدالاله‌علیه‌السلام فرمود: «مسلمان،
 برادر مسلمان است، بر او ستم نمی‌کند، او نه‌با
 می‌گذارد و از خوار شدنِ مسلمان، تقوا ایجاب می‌کند
 سیه‌بار به سینه‌اش اشاره کرد» (روایت مسلم).
 سیه تقوای الهی که در سینه مومنان است،
 نه‌ها را وادار می‌کند که بر یاری برادرشان و
 زادسانی ستم‌خیزان که در صف معراج رسول‌الله
 سیدالاله‌علیه‌السلام است و برداشتن تمام موانعی
 که مانع این نصرت می‌شود، نهایت تلاش خود را
 به کار گیرند.

ما چگونه مسلمانان می‌توانند برادرانشان را یاری کنند در حالی که مرزهای سایکس‌پیکو آن‌ها را از هم جدا کرده است؟

پگپونه می‌توانند به مردم غزه کمک کنند
در حالیکه کاخ‌ها نشان به دشمن برای کمرش کردن،
شستن و وادار کردنشان به تسلیم، هم‌رست‌اند؟
پگپونه می‌توانند یاری برسانند در حالیکه
سنگاه‌های اطاعانی نفس‌بیاشان را می‌شمارند
و حتی به خاطر کلماتی که بیانگر شورش‌شان است،
تعیین‌بشان می‌کنند و شبکه‌های اجتماعی و مساجد
را زیر نظر دارند تا تاج‌ونخ‌های خانانه را حفظ
کنند؟

چگونه می‌توانند دینشان را یاری کنند در حالی که
علمای درباری در مدار حکام مزدور می‌پرند و
باطل آن‌ها را آراسته جلوه می‌دهند؟
ی مسلمانان:

حال ما در غزه چندان با حال برادرانمان در سودان تفاوتی ندارد و شبیه آن چیزی است که بر مردم شام یا برادرانمان در ترکستان شرقی، برمه، سومالی یا بوسنی و ... گذشته است. درد خیانت، کشور به کشور در سرزمین‌های اسلامی می‌چرخد و دشمنان اسلام در هر جا به امت ما ضربه می‌زنند. گناه بزرگتر اما، در حکام مدور می‌است که با دشمنان هم‌دستی می‌کنند.

امروز امت به آگاهی رسیده که یک امت است، با دین و فکر و احساس واحد؛ همچون یک پیکر که غم رزم علیه این حجاز را به خون می‌شاند، مردم همه از او تکوینی می‌کند و صبرمان را به بیرون می‌آورد. باین حال، همه حجاز، صمدان، پاکستان، ترکیه و دیگر بلاد اسلامی، به سبب عزیزها، بسدها و دولتایی که خود را جدی ای مردم غزه می‌دانند، از یاری بازداشتنه شدهاند؛ درحالی که دیوان و فکر شتاق و سوزان نصرت و بسیج و ملی ستویا را حفظ می‌کنند و مرزها بسته‌اند.

مسلمانان روزبه روز بیشتر می‌پندارند که این خاکمان جزایره‌ای در دست نبود و آمریکایی‌ها برادرانشان مسلمانان از یاری برادرانشان می‌بینند. اگر این مزدوران نبوده، میلیون‌ها مسلمان بحسبی البقیع قدس رهسپار می‌شدند، تیرگیروان نماز پیروی را در مسجدالاقصی می‌کردند.

مت اسلامی نه ضعیف است و نه ناتوان از یاری غزه یا مستضعفان مسلمان. کسانی که چنین تصویری ارائه می‌دهند، متناقض و حکام طاغوت‌اند که مسلمانان را به ضعف و ناتوانی می‌کشاند و خون، قسدها و ناموسشان را به آمریکا و نهادهای خیون، میلی گروگان می‌دهند.

مردم غزه از امت اسلامی و ارتش‌های آن برای همکاری و پیوستن خود از چنگال یهود درخواست می‌کنند، اما حاکمان ما و آمریکا با نهادهای بین‌المللی می‌خواهند که محاصره را بردارند و کمک‌های را وارد کنند! این خود نشان و تاییدی است بر این‌که توان امتی ضعیف غزه را قبیله خود می‌دانند. سرآستان غزه را آمریکا با یهود تعیین می‌کنند و نقش سپردم‌شده یا یهود حاکمان، نه تنها نگاه دشمن منتهای سلفه‌ها در حالت فحش و نفرت و تفکرات دست‌سازهای اطاعتی و سرکوبی است تا آمریکا با یهود پیوند طرح‌های خود را در سرزمین‌های اسلامی اجرا کنند.

خطوط نفت و گاز را استران و کمپزیتز در ترکیه کوهستانی می‌کند؛ کشوری که خود سوادای تبدیل‌شدن به مرکز انتقال انرژی به اروپا را دارد؛ یارابرس، سوریه گزگراوه و مسیر طبیعی برای انتقال منابع انرژی خاورمیانه (ایران و منطقه خلیج فارس) به اروپا است.

سوریه همچنین میان‌مدی‌های مهم گاز طبیعی است و منطقه‌ای دارد که از نظر تاریخی و استعاشی جایگاه و برزای‌های خود به سبب تاریخ اسامی‌اش، تقاضا و پیوندش با اروپا و نیز نگاه استدمکران‌های که آن وجود دارد. علاوه بر این، روایات بسیاری درباره سرزمین‌شام، فضیلت آن و نقش آن در تغییرات آمده است. ازاین‌رو، به‌طورکلی به منصف‌شام نگاه می‌کنیم و تمایز از سایر مناطق دارد. هرچند همه سرزمین‌های مسلمانان ایران همان اسامی و هستند.

اسامی یونانی‌های خاص خود را دارد. به همین دلیل، این‌ها متعده به انتقاد توسط توجه شده‌اند. باوجود، در بارتر گرفتن اهمیت خاص این انتقاد که به‌کلی به انتقاد برای امور سیاسی متفاوت بود؛ چراکه حوسن رسول‌الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم را برافروشت؛ پیامبر از برای اسلام آمد و جنبش‌هایی با اندیشه‌های اسلامی پدید آمد. مسلمانان از سراسر جهان برای این انتقاد شدافتند.

زمانی که به فشار سقوط کرد، آمریکا فوسترلست فضا نظام را به عنوان یک راه حل برای حل بحران در میان آمریکا و شوروی به نظر می‌آورد. اما به تازگی به نظر می‌آید که این راه حل برای آمریکا به یک راه حل تبدیل شده است. در حالی که آمریکا به نظر می‌آید که به یک راه حل برای حل بحران در میان آمریکا و شوروی به نظر می‌آورد. اما به تازگی به نظر می‌آید که این راه حل برای آمریکا به یک راه حل تبدیل شده است.

آلله اعلم

ایرتشها در سرزمین‌های مسلمانان، ای ماحبان قدرت و شوکت و به‌خصوص شما که در اطراف فلسطین هستید؛ وقیهه شرعی شما این است که برادران مسلمان خود را در غزه یاری کنید. رسول‌الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم می‌فرماید: «خون مسلمانان با هم برابر است و حق پناهندگی آن‌ها را پست‌ترین فردشان هم می‌تواند ضمانت کند و آن‌ها را برابر دیگران

[illegible]

سپش پشاید، تنه‌های مست‌عنصران را در هم پوشاند، و زنت را به جزئیات پشیدها، فاخته‌ها، قاقاها، شمشیر دوم بر می‌خیزد. او تا بر پای سبزه‌ها و فلسطین و سراسر میزبانان، اشغالی، مسلمانان ازاد شود، و چنان از شرور پیوسته‌ها، و همدستانان ازاد، از جمله آزادی‌ها، و دیگر جان‌پسارانی، آسوده گردد. «پای آبنا آبنا آفتوا آستینوا» او ولزاش و آنگاه تا یک‌تیمک آفتاقوا آن‌ها به یخول بین آفری و آفری، و آینه‌ای آینه‌ای «تغشور» و «کاسی» که ایمان ازاد آید! و مسلمان‌ها، و رسول‌ها، و ملی‌العیسایسم را، اجابت کند، هرگاه شما به چینی پوشیده که شما را زنده می‌گرداند و بداندید که همه مسلمان‌ها و ملی‌العیسایسم را، دلش جای می‌گردد و شما که همه‌ها می‌پوشد، و آینه‌ای آینه‌ای «تغشور».

به لطف اجرای احکام اسلام در سرباست، حکومت، اقتصاد، اجتماع، قضاوت و آموزش توسط دولت اسلامی، مردم و امنیت و آرامش برقرار بود. دست مظلان نیز به این امر گروهی داده: حوتی، جانگرد، میگوید: هر سال در دولت رخ می داد، مانند سایر دولت ها، سرباستون نیز سربست بسیار نادر بود، مجازات از هران در دولت مملی با سربست ششون بود و فی هر مجازات سالی که در سربستون زندگی کرد، ام این عازت تنها شش بار اجرا شد که همگی از نژاد رومی بودند و هرگاه به از رنزی عریف شوند، به دلیل، بی ترسی از دژان عریف نبود.

سر جیمز پورتر، سفیر در استانبول، با وجود دشمنی‌اش با ترک‌ها و اسلام، ققت: «وادی» مانند رازهای و سرقت از خانها در جامعه عثمانی تقریباً ناشناخته بود. در زمان جنگ با صلیح، جاده‌ها مانند خانها امن بودند و هر کس می‌خواست به تنهایی در جاده‌های اصلی تمام کشورهای عثمانی سفر کند. با وجود تعداد زیاد سفرها و مسافران، تعداد جواهر به طرز شگفت‌آوری کم بود و در چندین سال، فقط چند حاکم نادر ممکن بود توافق بقیل.

ابو جینی ذکر می‌کند: در آن پایتخت بزرگ،
مقارن‌ها هر روز در اوقات معینی برای نماز باز
می‌آمدند و شب‌ها درهای خانه‌هایشان را طبق
عادت با قفل چوبی می‌بستند. با این وجود،
سرفت در طول سال فقط سه یا چهار بار اتفاق
می‌افتاد. اما در گالاتا و بی‌کاوغلو که بیشتر
ساکنانش مسیحی بودند، روزی می‌گذشت مگر
اینکه سرفت و جنایت رخ ندهد.

یک چهارمگرد انگلیسی در روزنامه دیلی نیتوز، درباره امنیت و درستی در دولت علامه نوشت: روزی یکی از یک روسای ایالت کردم تا وسایل خودم و هم افسر جیاستانی که دوستانم بودند را همراهی و وسایل برای پادشاه پیشکش کردند و در آن‌ها پادشاه، خزه و بیدون‌ها قرار داشت. خوستم پادشاهی گیاه خشک، بخرم، یکی از ترک‌ها که فردی مهربان و باذوق بود، من به خوستم از او همراهی که من سپاس می‌کنم. در کارگاه از آن‌ها برای ترک کرد و او را با وسایل من در میان جاده راه کرد. وقتی دیدم که دور می‌شود، مدیاسی زدم و گفتم: باید کسی اینجا بماند. او گفت: چرا؟ گفتم: برای نگهانی از وسایل ما. او گفت: چرا؟ گفتم: اگر کسی بیاید، او را می‌کشند. من گفتم: کشته نگذار. او گفت: اگر کسی بیاید آن‌ها دست نخواهد زد. من هم دیگر اصرار نکردم و رفتم. وقتی برگشتم، همه چیز را سر جایش بود. سربازان عثمانی به طور مداوم از آنجا عبور می‌کردند. این حقیقتی است که باید برای تمام مسیحیان از ترک‌های گیاه‌خوار در لندن اعلام شود؛ برخی گمان می‌کنند این فقط یک روستاست، اما باید از این خواب غفلت بیدار شوند.

اینها گواهی دشمنان و مخالفان بود، دربارهٔ وضعیت امنیت و آرامش در دولت اسلامی به طیف اجرای اسلام. اما امروز، در سایه دولت‌های ملی کارکردی که کافر استعمارگر برای تحقق منافع و اهداف استعماری بلند خود مهندسی کرده و نظام سرمایه‌داری بر آن‌ها تحمیل نموده، زندگی مسلمانان از نظر سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و امنیتی فاسد شده و جنایت، قتل و تجاوز به نوا میس و موارد دیگر افزایش یافته است.

امنیت و آرامش تنها با برپایی خلافت به وجود خواهد آمد. از ابوهیرره از رسول الله صلی الله علیه وسلم روایت شده است که فرمودند: «إِنَّمَا الْإِسْلَامُ جُنَّةٌ يُقَاتِلُ مِنْ وَرَائِهِ وَيُقَاتِلُ بِهِ» همانا امام (خلیفه) سپری است که پشت سر او جنگیده می شود و به او پناه برده می شود.

ادامه: آمریکا از سوریه چه می‌خواهد؟

پس از سقوط بشار، اوضاع تغییر کرد و رویدادها «ابراهیم» مطرح است. در مقاله‌ای از شبکه الجزیره سرعت گرفت و اتفاقات بسیاری در سوریه پدیدار با عنوان «آمریکا از سوریه جدید چه می‌خواهد؟» شد، چه در عرصه داخلی و چه در عرصه خارجی. «باین‌حال، دیدار ترامپ و اشرع در اینجا بی‌تردید دیدگاه‌ها متفاوت شد و طرح‌ها تنها تحول از سوی ترامپ نسبت به سوریه میان خواسته‌های پایگاه مردمی انقلاب، آمریکا نبود؛ رئیس‌جمهور آمریکا همچنین از تصمیم خود به‌عنوان صاحب نفوذ و بازیگر جدید یعنی رژیم برای لغو تدریجی تحریم‌های ایالات‌متحده علیه مپوینستی، متنوع گردید؛ اما کلمه آخر همچنان سوریه خبر داد. ترامپ این تحریم‌ها را وحشیانه از آن آمریکا بود. پس آمریکا چه می‌خواهد؟

اما رسیدن است که سوریه دوباره برخیزد. این است؛ بخشی به داخل سوریه مربوط می‌شود و اعلام پس از بیش از یک دهه تحریم‌های شدید بخشی به خارج آن: صورت گرفت که سوریه را به‌طور کامل از نظام در بخش داخلی، در رأس این خواسته‌ها موضوع مالی جهانی منزوی کرده بود. آشکار است که اسلام، قانون اساسی، شکل مدنی حکومت، واشنگتن رویکرد تازه‌ای را در تعامل با دولت جدید اقلیت‌های قومی کوچک و نقش آن‌ها در اداره سوریه اتخاذ کرده است که در آن، ازسیاست انزوا و ارتباطشان با دمشق، شکل نظام سیاسی، و مجازات به سیاست تعامل مشروط و حمایت درایرلیم، ساختار ارتش، ادغام نیروهای انقلابی، محتاطانه گذر می‌کند. مقامات آمریکایی آدسکی کنترل و انحصار سلاح در دست دولت، موضوع خود را برای همکاری با مقامات انتقالی دمشق مبارزان خارجی و اخراج یا تبعید برخی از آنان و نیز اعلام کردند، مشروط به آن‌که این مقامات به اخراج مبارزان فلسطینی است. وزارت دفاع اعلام مسیر لغووقف مسلح پایبند باشند و مطالبات کرد؛ به‌گونه‌ای که فرستاده آن، باراک، اظهار کرد دولت جدید تا حد زیادی با خواسته‌های آمریکا ۸۴ ادغام شده‌اند». همچنین موضع آمریکا تغییر در برابر این مطالبات فراوان و گوناگون، می‌بینیم

دولت به‌گونه‌ای که فرستاده آن، باراک، اظهار کرد دولت جدید تا حد زیادی با خواسته‌های آمریکا داشت: «بتر است مبارزان خارجی تحت چتر همسو بوده، بلکه نسبت به آن ابراز دوستی، جایی پس می‌مانند تا از پیوستن آن‌ها به گروه‌های پذیرش و تسلیم نیز نشان داند. این دولت برای جلوگیری از در مذاکرات با رژیم میپوینستی شرکت کرده و

همچنین خصومی‌سازی و سرمایه‌گذاری و نقش در پرونده سویداء و پیش از آن در موضوع مبارزان شرکت‌های آمریکایی، به‌ویژه در بخش نفت و خارجی و پایگاه مردمی انقلاب، تسلیم خفت‌بار گاز، از جمله خواسته‌هاست. دولت سوریه در ۲۹ خود را آشکار ساخته است. مه توافقی به ارزش ۷ میلیارد دلار با شرکت‌های خاصه آن‌که ایالات‌متحده توانست نظام را حفظ بین‌المللی در بخش انرژی امضا کرد که از جمله کند و تنها یک مردور را با مزدوری یک‌جایگزین آن‌ها شرکت‌های قطری «هلدینگ یو‌سی‌سی»، کند تا کارهایی را انجام دهد که سلف او انجام «پاور اینتربشکال» «هلدینگ اورباکون» و نداد. آیا انقلابیون می‌دانست پشت سر چه کسانی شرکت‌های ترکیه‌ای «کالیون GES انرژی گردآمده‌اند؟ و آیا از قریب و بازی با افکار توسط یاتیریم‌لاری» و «چنگیز انزلی» بودند. اما در حوزه مطالبات خارجی، مواردی چون همچون «ضرورت‌های واقعیت» و «رضت‌های عادلانی‌ساز روابط با رژیم میپوینستی، عدم موجود» از جمله ملح جدیدیه و مانند آنچه مطرح ایجاد تهدید علیه آن و هماهنگی با «توافقات می‌شود، آگاهانه؟

ادامه: ای مسلمانان، غزه را تنها نگذارید

رفتن به خیابان‌ها و حضور در میدان‌ها برای یاری مردم غزه واجب است، اما نه صرفاً برای ابراز همبستگی با فانی‌کردن خشم و سپس بازگشت به خانه‌ها، بلکه آنچه از شما خواسته می‌شود، بسیج‌کردن ارش‌های مسلمانان و فراخواندن آن‌ها برای برادرانخدا نظام‌هایی است که می‌تواند شما و یاری برادران‌تان سد ایجاد کرده‌اند. به میدان‌ها بروید تا ارتش‌ها را به جہاد در راه الله سبحانه و تعالی و پیشین مرزهایی که استعمار تدریس کرده، فراتوانید. ما فوهران مشغوری در میدان‌ها هستیم که تا تحقق این اهداف ادامه دادیم؛ ضحوی که از آن بازنگردیم تا نغته‌های سلطنت در هم شکسته شود و ارتش‌ها پاسخ بدهند؛ تا جایی که ما توریسم مگر آن‌که مردم غزه خورده باشند و توریسم مگر آن‌که مردم سزرزمین مبارک اسودخاطر شوند. ما فوهران فووانی هستیم که دسته‌های خیانت را از ریشخ رکنند و همه منابع و وسعده‌ای را که میان امت اسلامی و وحدت، افصه دین و جهاد در راه الله سبحانه و تعالی برای اعلائی گم‌الاله سبحانه و تعالی و فرود آوردن کلمه گادرن وجود داره، از میان بردارد. ای مسلمانان، شما توان انجام این چیز را دارید و شایسته آن هستید، بلکه برای همین هدف افریده‌اید. پس الله سبحانه و تعالی را یاری کنید تا او شما را یاری دهد و گناهان‌تان را استوار بدارد. هیبت حاکمان مزدور را از دل‌های خود بزدایید و از قدرت و غور آمریکا نراسید که قدرت الله سبحانه و تعالی برتر است و الله سبحانه و تعالی سغفگیرتر و شکیبدرتر است. مومن بر الله سبحانه و تعالی توکل می‌کنند و همین توکل او را پس است. مردم سزرزمین مبارک نیز به یاری و توفیق الله است.

مسجدالاقصی به مکانی مقدس برای پیود تبدیل می‌شود!!

پیود بارها به محوطه مسجدالاقصی هجوم برده‌اند. یکشنبه دو هفته پیش نیز، به رهبری دشمن الله سبحانه و تعالی، بن‌گویی و تعدادی دیگر از تندروهای پیود، بزرگ‌ترین هجوم به مسجدالاقصی صورت گرفت. در همین راستا، بیانیه‌ای مطبوعاتی از سوی دفتر رسانهای حزب‌التحریر در سزرزمین مبارک فلسطین منتشر شد که می‌گوید: در برابر چشمان پادشاه اردن، سبسی، اردوغان و سایر حاکمان، پیود وارد می‌شوند تا مسجدالاقصی را در سالگرد آنچه ویرانی هیکل می‌نامند، آلوده کنند و بن‌گویی‌نیز اعلام می‌کند که اسرائیل سیطره خود را بر قدس و کوه هیکل تقویت فواهد کرد و روز ویرانی معبد ادعایی خود، کنترل مسجدالاقصی را به‌عنوان مکانی مقدس برای پیود اعلام می‌کند.

در برابر دیدگان امت محمد صلی‌الله‌علیه‌وسلم، نظام‌های خائن تنها به صدور بیانیه‌های محکومیت بی‌ارزش بسنده می‌کنند. گفته آن‌ها که اسرائیل بر مسجدالاقصی حاکمیتی ندارد، چه ارزشی دارد؟! و فراخوان سازمان ملل برای خدالت توقف محلات و محدود کردن ورود شرکتششیان چه فایده‌ای دارد؟! درحالی‌که این سسله از مرحله محلات گشسته و به کام‌های غلی برای تبدیل مسجدالاقصی به کیسه‌ای برای اجرای اعمال آنها رسیده است. این بیانیه در خطاب به امت اسلامی افزود: ای امت محمد صلی‌الله‌علیه‌وسلم! ای پوزین امتی که برای مردم ظاهر شده‌اید:

این حاکمان وابسته، پوشش لازم را برای پیود فراهم کردند تا نوار غزه را نابود کرده، مردم آن را بکشند و گرسنگی دهند و اکنون نیز برای آن‌ها پوشش فراهم می‌کنند تا مسجدالاقصی را به کیسه‌ای برای اجرای متشک و نمازهای خود تبدیل کنند. شما چه فوایدی کرد؟ مانند روز روشن است که مسجدالاقصی، بیت‌المقدس و خون مردم سزرزمین مبارک تنها بر کسانی که به الله سبحانه و تعالی و رسولش صلی‌الله‌علیه‌وسلم ایمان دارند، تأثیر می‌گذارد و تنها کسانی برای آن بر حرکت درمی‌آید که الله سبحانه و تعالی، رسولش صلی‌الله‌علیه‌وسلم و اخوت او می‌خواهند و تنها می‌توان در یاری آن بر کسانی تکیه کرد که بندگان برای الله سبحانه و تعالی را هدف خود قرار داده‌اند. زیرا که پیود خود را برای آن دین نگرا کسانی از این امت باقی‌مانده‌اند که به الله سبحانه و تعالی صادق بوده‌اند تا به‌عنوان ابزاری برای نابودی تخت‌های خائنانه و دسته‌های برای ساخت بنای اسلام ملد کنند: ابزاری برای نابودی نظام‌هایی که جز توطئه، خیانت و صدور بیانیه‌های محکومیت کار دیگری بلد نیستند و امت را راپارینه کرده و آن‌ها را از یاری غزه و مسجدالاقصی باز داشته‌اند. دست‌های برای ساخت بنای اسلام تا امت در آن متحد شود و ارتش‌ها برای آزاد کردن مسجدالاقصی و سزرزمین مبارک و یاری مردم غزه به حرکت درآیند؛ زیرا آزادی بیت‌المقدس در گرو از بین بردن نظام‌های وابسته است و امت اسلامی مالک تصمیم خود شود و هر دعوتی غیرازاین، خاک پاشیدن بر چشم‌ها و به تأخیر انداختن آزادی و پای است.

قیام، در انتظار اجازه نمی‌ماند و شکست درونی همراه با توهم ناتوانی، هرگز توانمندی به بار نخواهد آورد

استاد محمود البکری

در روزگار تحولات بزرگ، آنچه ملتها را بیش از سلطه نظامی در بند می‌کشد، نه تانک و توپ دشمن، بلکه تسلیمشدن ذهنی و روحی است؛ حالتی که به مردم القا می‌کند ضعیف‌اند و تغییر منوط به رضایت دشمن یا اجازه حامی است. این توهم، توان‌ها را به خواب می‌برد و اراده‌ها را فلج می‌سازد تا به جای زمینسازی برای توانمندی، بذر ناتوانی را بکارد. امروز دهفیا همین ستاریو در سزرمین شام دنبال می‌شود؛ پس از آن‌که پای‌های نظام فرو ریخت و دیوارهای استبداد شکست و انقلاب تا قلب پایتخت پیش رفت، ناگهان گفتمان غالب برگشت و گفت: «ما کیشوری فقیر هستیم، به کمک خارجی نیاز داریم، توان اداره خود را نداریم... ما ضعیفیم، واقع‌بین باشیم و واقعیت را بپذیریم!» اما خطرناک‌تر از خود احساس ضعف، آن است که تبلیغ این حس به یک سیاست برنامه‌ریزی‌شده تبدیل شود و در مسیر جهمی گذشته‌شود تا اراده تغییر و برآستان را از کار بپزداند.

این نوع گفتمان، از خا زاده شده، بلکه نیروهای داخلی و خارجی آن را تقویت می‌کنند؛ ریهایی که از آگاهی امت، رهایی و اقتصادش به توان تغییر می‌رسند. هرگاه امت در لحظه در دست گرفتن تصمیم خویش را از ابراهای برکنان نزدیک شود، فوراً به او دروغ می‌گویند: «شما آلمان نیستید، واقع‌بینی یعنی گواه‌امن»، «دنیای آن اجازه نمی‌دهد»... کوپی فردا اجازه فواهد دادا یا گویا خیال می‌کنند با این گفته‌ها الله سبحانه و تعالی را می‌فریبند!

در این حالت، «رحله انتقالی» به یک عقیده سیاسی سخت و خشک بدل می‌شود که در آن، پروژه متوقف، ثروت‌ها منجمد و رهبری با توهم نیاز و ناتوانی در بند می‌ماند و همین ضعف درونی را به جان مردم‌ش تزریق می‌کند.

زمانی که رسول‌الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم به مدینه وارد شد، نه از قریش اجازه گرفت و نه منتظر شناسایی روم ماند، بلکه دولت اقامه کرد، قانون نوشت، مردان ساخت و با ملتها سخن گفت؛ زیرا او پروژه جهانی و مدنی برگرفته از وحی در دست داشت و به همین سبب، نصرت‌الله سبحانه و تعالی را دریافت.

امروز چه زمانی درمی‌یابیم که مشکل ما بضع واقعی نیست، بلکه توهم ساخته‌وپرداخته است؟

کی درمی‌یابیم که پایگاه مردمی، جوهره قدرت است؟ در سوریه، پایگاه انقلابی که هرگز شکست نخورده و هنوز توان بخشش و ایثار دارد، همان پایگاهی که فرزندان‌ش را تقدیم کرد، دارایی‌هایش را بخشید و در سخت‌ترین شرایط پشت انقلاب ایستاد؛ اما پس از سقوط نظام فاسد گذشته، با آن همچون جمعیته رفتاری می‌شود که باید کنترل شود، نه بسیج کرد؛ مردمی که تنها هنگام نیاز به میدان آورده می‌شوند و در زمان اختلاف کنار گذاشته می‌شوند و مدیریت جدید می‌کوشد روح انقلاب و جهاد را در دل این پایگاه خاشوش کند.

کی درمی‌یابیم که کشور با تکیه بر پایگاه مردمی ساخته می‌شود، نه به قیمت حذف آن، با پروژه‌های اصولی، نه صرفاً با تانک؛ با رهبری صادق و میدنی، نه با معاسیات پیست و مقام و مصلحت دوروا؟ از بزرگ‌ترین ابراهای برآستان حقیقی این است که نقش مردم به سکوت و انتظار فروگذاسته شود و نقشی رهبران به هماهنگی و تاکتیک محدود گردد تا قش (که پروژه اصلی نابودی و «اقدام مؤقت» بر پایه «ما ضعیف هستیم» به سیاستی دامنی تیرخواه می‌شود) خیرش، منتظر بزرگاری اجناس بین‌المللی نمی‌ماند؛

تصمیم‌ساز در سزانی تله‌ها ساخته نمی‌شود؛ عزت از پایتخت‌های غرب گدایی نمی‌گردد. قیام، تصمیمی شجاعانه از درون است؛ پیشرویی، حاصل ایمان و یابرداری است و توانمندسازی، بخشی از جانب الله سبحانه و تعالی برای آنان که مدعو و اخلاص داشته و استوار مانده‌اند.

در این میان باید میان دو گروه فرق نهاد: آنان که زیر فشار واقعیت مسلمانان را کرده‌اند و آنان که

ای مسلمانان: آیا هنوز به حاکمان بی‌لیاقت خود امید دارید؟!

ماهه‌ترین همچنان به جنایت خود علیه مردم غزه ادامه می‌دهد و روزانه ده‌ها نفر به شهادت می‌رسند. همچنین، حصار غزه از ادامه می‌دهد و مردم آن از گرسنگی می‌میزند و بدون غذا، دارو و سرپناه مانده‌اند، با وجود برخی تلاش‌های خجولانه برای رساندن مقداری کمک به آن‌ها.

ما شاهد بودیم که بسیاری از مردم جهان پایان دادن به چه جنگ، رفع محاصره از مردم آن و تأمین غذا و آب برای آن‌ها به پا بستند، با این امر تنها موجب سرشاری بیشتر ولت‌های‌شان شد. برخی از آن‌ها به شکلی خجولانه خواستار رفع محاصره از مردم غزه شدند، درست مانند یک انسان عادی و ناتوان، گوئی که آن‌ها صاحب هیچ تصمیم‌ی سیاسی نیستند! اما در مورد سزرزمین‌های مسلمانان، وضعیتشان دردناک است، به‌ویژه کشورهای همچوار فلسطین. حاکمان آنان آن‌ها از ورود هر چیزی به غزه جلوگیری می‌کنند، با وجود اینکه مردم این کشورها مشتاق جهاد در راه الله سبحانه و تعالی و کمک به برادران خود در غزه هستند.

ارتش‌ها نیز به جای انجاوقفیه شرعی خود به جنگ با رژیم میپوینستی و پایان دادن به رنج مردم غزه، برخی از آن‌ها در مژوا ایستاده‌اند تا مسلمانان را از عبور و کمک به مردم غزه بازدارند. سوالی که بااین مطرح می‌شود این است: آیا برای مسلمانان امیدی به حاکمانی باقی‌مانده است؟! آیا متفکرند که غیرت العظم بر آن‌ها بیدار شود؟! پاسخ در فرموده الله سبحانه و تعالی است: والله لا یغیز ما یقوم حتی یتغیزوا ما بأنفسهم، «هانا الله سبحانه و تعالی مال هیچ قومی را دگرگون نمی‌کند تا زمانی که آنان خود را دگرگون سازند». اساس دگرگون‌سازی درون مردم، نظام‌هایی است که بر آن‌ها حاکم است، نظام‌های خائن که آن‌ها را از دین الله سبحانه و تعالی باز می‌دارد، پیوندهای برادری اسلامی را میان آن‌ها قطع می‌کند و احساسات ملی‌گرایی را که الله سبحانه و تعالی حرام کرده است، در آن‌ها برمی‌انگیزد و کشتار، ویرانی، محاصره و گرسنگی در غزه را به‌گونه‌ای نشان می‌دهد که گوئی در سزرزمین‌های مسلمانان رخ نمی‌دهد؛ گوئی که برادران مسلمان‌شان در آنجا نیستند!

